

BALLAR SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES : trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.

Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s' retornen els originals.

El plet de Catalunya

MOMENTS SUPREMS

Discurs d' En Cambó després del d'En Maura

Senyors diputats:

El debat que vaig tenir l'honor d'iniciar ahir respecte la petició d'autonomia formulada per la representació de Catalunya, per a nosaltres ha acabat.

Tenia per missió, per objectiu, l'únic que podia tenir: realitzar una exploració a la Cambra i saber si la voluntat de tot el Govern en aquest punt era decisiva; si la voluntat de la majoria de la Cambra era propícia a la nostra petició.

En el moment actual, coneixem ja l'opinió de tota la Cambra, per què els que no parlaren ahir, amb les seves paraules, o subratllant amb els seus aplaudiments paraules agenes, han expressat la seva actitud.

Abans havien parlat les forces que acabdilla el senyor Alba, en aquesta Sala i en la reunió de les Diputacions a Burgos i en la manifestació de l'últim diumenge. Coneixem i coneixem l'opinió del partit tradicionalista, simpàtica a nostres aspiracions.

Hem sentit parlar també, amb claredat insuperable, a don Melquíades Alvarez, al Palace Hotel fa pocs dies.

Coneixem també l'opinió de republicans i socialistes, manifestades ara de poc, de simpatia als nostres ideals i a les nostres aspiracions.

Quin és el resultat d'aquesta exploració?

El resultat evident, tangible, senyors diputats, és que una majoria enorme, aclaparadora, de aquesta Cambra, en la qual queden integrades totes les grans forces

governamentals del règim, s'oposen a la nostra petició.

Les seves conviccions topen amb les nostres conviccions i els seus sentiments amb els nostres sentiments.

(El senyor President del Consell de Ministres demana la paraula.)

Hem reconegut, senyors diputats, que el motor que feia vibrar d'una manera nobilíssima el verb esplendorós del senyor Maura no era el mateix motor que movia moltes mans que l'aplaudien; però essent diferent el motor, era la mateixa conclusió, era idèntica la condemna de les nostres idees.

En aquesta situació, nosaltres no podem ja assistir més a aquest debat.

Jo prego que perdonin, els que hi han d'intervenir, la nostra absència, que no implica cap desconsideració.

El plet que Catalunya havia posat en les nostres mans no hem tingut la sort de defensar-lo en forma que obtingués una acollida eficaç. Catalunya marcarà la nostra conducta.

I abans d'acabar, unes paraules de consideració al senyor Maura.

Jo reconec tota la noblesa del propòsit del seu parlament d'ahir; però entre les conviccions del senyor Maura n'hi ha dues d'arreladíssimes subsistents en son propi esperit, que manquen entre ell i nosaltres un obstacle quasi invencible: és una d'elles la de voler partir del supòsit, per a afrontar aquets problemes del desconeixement de la realitat viva, del fet biològic del nacionalisme català; és l'altra, el voler tancar la vista i voler prescindir per complet de

les solucions que al món han tingut els plets de la llibertat col·lectiva.

I no havem citat l'exemple del món per cap caprici, sinó per què sabem que si ens contraïem a l'ocorregut a Espanya, si ens limitèssim a la història d'Espanya, havem d'arribar a la trista conclusió que un plet de llibertat col·lectiva no té solució jurídica, com mai l'ha tinguda, per desgràcia, a Espanya.

Tenim fe nosaltres en que aquest trist averany de la història d'Espanya no havia d'ésser etern i buscàvem l'exemple del que passa al món.

(El senyor Maura demana la paraula.)

Per acabar, algunes paraules als homes de l'esquerra.

Els partits de l'esquerra, per gran fortuna; vosaltres, homes que representeu corrents d'opinió que no estan limitades a una part del territori espanyol, haveu declarat que el vostre sentiment és compatible amb la més ampla autonomia política de Catalunya amb la integritat de la unitat de Espanya. Penseu en la responsabilitat intensa que pesa damunt vosaltres en ésser gairebé els únics en la política general espanyola que manteniu amb les vostres conviccions i els vostres sentiments aquesta comptabilitat que serà possible en les vostres mans.

(Sensació enorme en la Cambra.)

El discurs d'En Maura comentat per la Premsa

El discurs del senyor Maura establí ahir en la Cambra la divisòria entre els elements aferrats a la clàssica política espanyola i els que es mouen amb anhels de renovació.

Els aplaudiments que seguiren a les seves últimes paraules ho significaren clarament. Es veié com aplaudien els que figuren en els partits turnants que tenen il·lurs seients en una meitat de la Cambra i com callaven els que formen la part esquerra del Parlament.

En la premsa d'aquest matí s'ha produït el mateix fenomen.

Els periòdics que sense reserves aplaudien el discurs del senyor Maura són *El Imparcial* i el *A B C*, els portaveus de ço que vol anomenar-se espanyolisme, les banderes d'aquest patriotisme de xim-xim que tant de mal ha causat a la causa nacional.

Així *El Imparcial* elogia l'oració del senyor Maura, celebrant que el Congrés es solidaritzés amb ella, exceptuant els regionalistes, republicans, reformistes i socialistes. ¡No res!

I afegeix:

Si es compleix la sentència del tribunal suprem de la representació nacional, i és clar que se haurà de procedir a la seva execució, la conseqüència indeclinable de l'acte que ahir realitzà el Congrés no pot ésser, sinó una. Consisteix que els regionalistes, concedint audiència a la reflexió, relirin el document infaut, o que el Govern, si aquest recomanable moviment reflexiu es declara en rebeldia, el tingui per rebut, per a legislar amb altres bases molt distintes. En aquesta canonada no es pot brodar l'escut d'Espanya; amb semblant falsilla no es poden escriure les imprescindibles innovacions de reorganització administrativa que el país necessita.

A B C troba molt diàfan el discurs del senyor Maura i diu que si els catalanistes volen sincerament una veritable autonomia el plet està fallat amb les paraules del senyor Maura.

El Liberal, després de glossar els punts principals del discurs i recollir la ovació final, diu:

Com muts espectadors, sense fer un gest ni un moviment, callen els socialistes, els republicans i els reformistes. Els catalans amb expressió de pena i de incredulitat veuen aquell tumultuós entusiasme. L'apoteosi del senyor Maura en el moment que culmina la crisi del poble.

Elogia el senyor Maura com orador, però posa el següent comentari:

«Volgué ahir, amb totes les grans energies de la voluntat, fer una obra cordial i amorosament patriòtica. Ho aconseguí? Els fets ens donaran aviat la resposta.»

El Debate entén que la sessió d'ahir no tanca la porta a l'autonomisme ni falla el litigi i creu que seria una error interpretar així la nota que donà ahir passada la minoria regionalista, afegint:

No; no s'ha tancat la porta, per què en ço que el senyor Cambó jutja essencial, en l'intensitat de l'autonomia, el senyor Maura i els que l'aplaudiren i felicitaren, estan conformes, salvant la soberania de l'Estat central, amb el leader regionalista.

Després, en ço que es refereix a l'extensió de l'autonomia, el senyor Cambó i els seus es mostren disposats a transigir i parlamentar, i el senyor Maura segurament en la mateixa disposició.

Finalment, *El País*, després de qualificar el discurs de manca de fermesa en el criteri autonomista i de fer ressaltar les contradiccions en què incorregué el senyor Maura al recórrer lleugerament la història d'Espanya, diu lo següent:

El senyor Maura, igualment que els senyors Alcalá Zamora i Gascón i Marín, analitzà el missatge i les funcions de l'autonomia, però, en el principi, estigué de complet acord amb En Cambó. ¿Per què l'aplaudiren els adversaris de l'autonomia sobirana per al català?

Per què parlà de l'àliga lliure i de l'àliga engabiada i per què oposà a la disjuntiva d'En Cambó un argument emocional i fràgil: que no se elegeixen la mare i els germans. Essent veritat, això o quelcom semblant es digué d'Amèrica, però es deixa la mare per a crear una altra llar i molts germans es barallen i pledegen, i Caín era germà d'Abel.

Molt bé ens coneixia l'orador que digué:—Pertanyem a aquesta raça llatina que suportava a Neró el tirà i aplaudia a Neró l'artista.

Els enemics de la sobirania nacionalista, els que aplaudiren allò de l'àliga, eren *codornices sencillas*, canaris en temps de muda u ocells calguts del niu.

...¡Ay, sí...

Altres comentaris

Vegi's els que hi fa En *Pol* de *La Veu*—el Sr. Agulló, Secretari de La Lliga de Catalunya:

«Mauristes, datistes, besadistes, prietistes, romanonistes, el Govern i tot (sense exceptuar el senyor Salvatella) varen fer una ovació mai vista, als crims de ¡Viva España!—hipòcrites!—que posava una barrera altíssima a les justes demandes de Catalunya: la Mancomunitat tenia la resposta del Govern actual i de tots els Governos que dintre la monarquia poden formar-se. L'Espanya de les hores tràgiques, els polítics de les colles explotadores, dels càcics, dels negocis, del rebaixament del Poder, de l'anorreament del principi d'autoritat, tot el règim centralista, tots els homes fracassats, bescantats, acusats, menyspreats per l'opinió pública, tots els partits considerats perillosos per a Espanya, varen junlar-se al senyor Maura, i en aplaudir-lo, en ovacionar-lo, s'alçaven contra Catalunya.

Totes les collès insolvents varen sentir-se avalades per qui representa en la política espanyola un sentit ètic, un tò honorable. El senyor Maura va fer-se capità de l'anticatalanisme, el senyor Maura va escriure ahir, amb la col·laboració de tots els vividors de la política, de tots els enemics de la transformació i la grandesa d'Espanya, i al crit de *viva España!*, un capítol trist, tristíssim, de la història espanyola.

Els partits del règim ens treuen de la política general: sense una reacció que representés que Espanya vol viure, la tasca de Catalunya en la política espanyola és acabada. Amb aquets partits, amb aquets homes, Catalunya no hi pod dialogar; Catalunya ha de fer-se a sí mateixa, esperant-ho tot de ço que és i de ço que vol ésser. L'Espanya tràgica ha tornat, reviscolada per unes frases oratòries: és la de sempre!»

L'Autonomia i la Policia

Aixís com aquets dies En Robert Castrovido, director de *El País* de Madrid i Diputat a Corts republicà, s'ha distingit notablement en la defensa de Catalunya i la seva Autonomia; la policia de Barcelona, en canvi, s'ha distingit també notablement en atropellar als defensors de Catalunya i la seva Autonomia.

Per això no serà per demés el transcriure les següents ratlles de un article d'aquell diputat:

«A Barcelona—¡oh, chusma patriotera de Madrid!—se la condena a Bravo Portillo, digno agente del Poder central, al mismo tiempo que se rechaza su demanda de autonomía y se la moteja de separatista.

No lo es, pero con Bravos Portillos rehabilitados, con Bravos Portillos impuestos por el poder central, el separatismo sería un movimiento de dignidad cívica. ¡Patriotas de verdad, evitad que lo seal Patrioteros sin seso, traeros a Bravo Portillo, para que a guisa de tambor mayor vaya al frente de nuestra mascarada patriotera; traedle a presidir el Círculo de la Unión Mercantil o a dirigir la Policía honoraria. Lo merece.

Bravo Portillo es—por una jugarreta de la casualidad—el hombre representativo, el héroe de la patriotería centralista y de la soberanía del Estado unitario».



De Pressupostos

De les declaracions fetes pel President de la Comissió d'Hisenda, Sr. Llansó, se'n desprén que aquesta no ha intervingut per a res en la confecció dels Pressupostos. Els individus que formen dita Comissió els han vist ja fets; i, per lo que va passar aprovant-los, els deurien trobar conformes, segurament.

Cap idealitat en ells s'hi transparenta, —ni econòmicament, ni socialment, ni culturalment: són d'una grisor tan espaventable, que no se sab pas quina norma guia al seu autor, qui sembla que no és altre que nostre flamant Alcalde, célebre ja en ses famoses *combinaciones financieras*.

En els tals Pressupostos sols se hi veuen ganes d'acumular quantitats propícies per a que durant l'any puguin demanarse transferències, —actes sempre de mala administració quan no són molt justificats, i pitjor, encare, quan ja s'han provocat premeditadament.

El que are ens desgoverna va calificar als elements de *Acció Administrativa*, que durant dotze anys dirigiren la inversió dels cabals de la vila, de "administradors de botigueta"; i are ell, ja

ho veyeu: està donant proves inequívokes d'una lamentable desorientació en tots els ordres: sembla talment un desordenat botigueter ambulat.

Encare no fa pas tres anys que cessà aquella actuació, i els administradors actuals ja han consentit que 's recaudessin 15.000 pessetes menos en Consums, que el públic ha pagat religiosament a l'anar a comprar.

S'han realitzat obres municipals que han dut a terme empreses forasteres, amb evident dany dels industrials de la vila, algunes d'elles d'una utilitat molt relativa en comparació del seu cost excessiu, lo que demostra un desconeixement absolut i una falta de preparació i d'estudi lamentables, apart de que an aquelles empreses va serlos'hi per nés modificar tan tranquilament les condicions de treball que regien en la localitat, amb positiu detriment dels obrers.

L'ampliació del Cementiri, és altre dels esforços econòmics que han volgut fer, per a realitzar una obra solsament d'efecte polític momentani, sense que solucionin ni l'interès d'una ampliació acurada i per a temps indeterminat, ni sanitariament és obra que pugui perdurar, ja que l'informe de la Junta Provincial sols ho consentí pel plaç de cinc anys.

Per aquest temps podia haver-se fet l'ampliació dins l'actual clòs, que ademés de satisfer les necessitats corrents, hauria produït beneficis i tindria un caràcter de permanència, i no com are que, ademés de perjudicar els ingressos del Cementiri, queden incompletes segurament les condicions de pago amb el contractista que realitzà l'obra, i merçant amb les modificacions establertes en l'Administració, els ingressos dels empleats que tenen al seu cuidado el sagrat lloc, cosa aquesta que no hi ha cap raó ni lògica que ho aboni, puig que mentres tots els jornals tendeixen a augmentar, es redueix el dels que tenen la missió de conduir les nostres despulles.

A Alemanya en temps de l'Imperi hi havia els socialistes del Kaiser, i aquí també en tenim una ridícula i grotesca paròdia en el Consistori, com a socialistes i com a Kaiser.

L'únic ideal és governar; els altres ideals que diuen defensar, són pès mort, que s'abandona quan comvé.

E. S.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 11

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els dos tinentes, el sindic i els Srs. Barrachina, Plana, Roca, Planas Robert i Padrol.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, es dona compte de haver-se rebut una comunicació del Consulat francès a Barcelona remerciant la felicitació dirigida al President del Concili de Ministres de aquella nació amb motiu de l'armistici i de la victòria dels aliats. Se acordà copiarlo en el llibre de actes i que fassi constar-se la satisfacció del Consistori.

Llegit el dictamen, que quedà sobre la taula, de la C. d'H., relatiu a l'Administració directa dels Consums a càrrec de la pròpia Comissió, i en el que la mateixa demana que se li donguin àmplies facultats per a organitzar-la, el Sr. Barrachina interessa se li donguin algunes explicacions respecte al modo com se farà això de administrarho directament perquè dongui resultat, doncs ell no té confiança en els administradors, ja que es feyna feixuga l'anar sempre a darrera dels consums vigilant si compleixen, —per lo que se'n cansaran aviat. Ell no està contra l'Administració directa, emprò li sembla no donarà prou bons resultats; per lo que proposa que podria anunciar-se an els empleats de Consums que se'ls hi apujaria el sou en un 10 per 100 si per cas a l'any arriba a recaudarse més de 45.000 pessetes.

En Bosch diu que Ajuntaments anteriors l'adoptaren, i quan era President D. Bartomeu Misas (q. p. d.) es feu directe donant molt bons resultats; mes, després, al cap de alguns anys, degut segons sembla a alguns disgustos, es feu per medi d'Administrador, com fins are. Ell és del parer que tornaran a produir bones entrades.

La Presidència manifesta que el dictamen respecte a l'Administració directa s'ha formulat i es presenta per haverho demanat així En Planas com a cap de minoria, encare que coincidint amb els individus de la majoria, doncs són del mateix parer.

En Barrachina insisteix en que's gratifiqui als empleats de Consums si logra recaudarse la quantitat per ell avans senyalada.

En Padrol està de conformitat amb el dictamen, emprò també demana que se augmenti el sou als empleats.

En Planas Robert demana lo mateix, i que se'ls hi augmenti quan menys en un 10 per 100; i, ademés, que, com a premi an els seus serveys, es consignin que amb relació a l'augment que conseguixin sobre el promitj de recaudació dels anys 1916, 17 i 18 se'ls reparteixi proporcionalment un 8 per 100.

En Bosch, canviant la tàctica seguida pel seu company Carbonell Company quan la discussió dels Pressupostos, es mostra de conformitat amb l'expressat augment del 10 per 100 sobre el sou.

En Julià diu que aquets augmentos van consignats en el dictamen des del moment que's donen a la Comissió d'Hisenda àmplies facultats per a resoldre respecte a la qüestió dels sous i nomenament del personal.

En Planas Robert exposa que els de la minoria no poden votar el dictamen ena totalitat per la forma ambigua en que es redactat; que és molt just que la Comissió de Hisenda nomeni el personal, des del moment que d'ella és la responsabilitat de la recaudació, però que deuen consignar els jornals que dits empleats han de cobrar i els premis a que's fassin mereixedors, doncs l'Ajuntament no pod deixar aquest punt a la voluntat de la C. de H.

La Presidència diu que l' dictamen té dos aspectes: un, que s' refereix a l' acceptació, per part de l' Ajuntament, de que sigui la C. de H. la que administri l' impost, i altre, que s' refereix a la organització i retribució dels seus empleats; que es pod votat per parts i pod mirarse si pod incloures l' augment d' un 10 per 100 sobre sous, com pretenen les minories.

En Llansó diu que té de aprovarse el dictamen tal com es presenta; que ell està contra l' augment de sous; que millor fora, per a la vigilància, que se augmentés el nombre d' empleats, ja que l' que té la costum de abandonar el servey lo mateix farà que guanyi més, que guanyi menys; que l' import de la recaudació no pod anticiparse, per lo de les bonificacions que's demanen. Creu que lo que ell proposa és lo més pràctic; que ell, com a President d' Hisenda—(si és que encare ho soc!)— paraules textuales, —denunciarà al Consistori les faltes dels empleats, com moltes vegades, ja s' ha donat el cas, fent observacions que no s' han tingut en consideració; que les minories tenen un modo de actuar extrany, fent campanya només amb l' augment de jornals i « carregament de càrregues », reclamant continuament contra infinitat de coses que consideren deficients: és dir, que no sembla, sino, que tractin de « donar palla al ruc »; que ell, en canvi, lluny de donar duros a tres pesse- no vol donar més de lo que's pod...

En Planas Robert, tornant a la carga, diu que ell és partidari de que ls empleats siguin ben retribuïts, a fi de obligarlos al compliment del seu deure; que amb sous migrats no pod exigir-se aquest compliment, doncs ells tenen de viure, i han de buscar per altres indrets allò que ls falta per a cubrir les seves necessitats; que tot lo que les minories demanen és just i és factible si s' portés una administració acurada; que respecte a l' Administració de Consums hi ha molt que dir, puig que l' públic ha pagat lo que era de lley i, en canvi, a la Caixa municipal hi han ingressat 5.000 pessetes menys cada any. Vegin —acaba dient,—vegin si amb aquesta respectable quantitat, que s' ha quedat algú, no n' hi havia més que de sobres per a atendre els augmentos proposats.

En Bosch, En Llansó i l' Alcalde protesten de les paraules d' En Planas, demanant que concretin en la seva denúncia... doncs les paraules que ha dit no's poden pronunciar sense que s' concretin...

En Planas Robert manté i sosté la seva acusació. Diu que ell no és cap policia, per a denunciar; que si tingués, no obstant, a qui acusar, apesar de tot ho faria; pero que la eloqüència dels números solament ja el justifica en lo que ha dit; i que no ho retira; que si no hi ha una acusació directa contra determinada persona, al menys té de reconeixre's un acte de mala administració, quan, sense cap motiu, s' ha permès que un arbitri com el de Consums baixés 5.000 pessetes. En tot cas ha sigut en forma de frau, del que se n' ha aprofitat qui l' ha fet, sense benefici per al públic i en perjudici evident de la Caixa municipal.

En Llansó vol fer veure que l' encariment de alguns articles, com el savó, pod contribuir a que la recaudació aminori, lo mateix que la paralització de les obres de Garraf.

En Planas li adverteix que l' savó que se han fabricat els particulars amb motiu de l' encariment de dit article, l' han fet amb oli, que devia haver pagat dret d' entrada; i que, si han mimvat les obres de Garraf, en canvi han augmentat les de Vallcarca, i bé s' hauria pogut buscar la compensació deguda.

En Bosch manifesta que trovantse ja aprovada la primera part del dictamen, deuria procedirse a l' aprovació de la segona; que ell i En Carbonell Company

com a socialistes estaven conformes amb l' augment dels sous, malgrat que en el dictamen no s' tradueix semblant desitg...

Però, posat a votació el dictamen, els tals socialistes, junt amb els demés de la colla «convulsionista», l' aproven; votant en contra els Srs. Barrachina, Planas Robert i Padrol.

Durant la discussió, es nota desacort en certes apreciacions entre En Julià i En Llansó; però, així i tot, aquest últim, com sempre, vota amb la majoria.

A continuació la Presidència don compte de que se han presentat els següents sollicitants per al sub-arrendament dels Consums: carbons, Modest Bertran Franquet i Pelegrí Poch; carns de bou i cabra, Josep Oliveras i Joan i Marián Alemany; i carns de tocino, Srs. Pañella i Bartés i Joan i Marián Alemany.

En Barrachina pregunta si la subasta es farà a la puja o bé per plec tancat, a lo que la Presidència li contesta que no ho sab per are.

Es llegeix un dictamen de la C. de F. per a que com que és època de plantar arbres es fassi un plànol general de plantació.

En Planas Robert fa observar que no deu plantarse cap arbre a menys de tres metres de les façades dels edificis, ja que no sent així resulta un inconvenient per als vianants, com ha quedat demostrat; apart de que així ho disposa la lley.

En Barrachina vol que se n' plantin d' arbres, però al seu temps, i que no s' llen- cin els diners, com ha succeït al pinar nou i al carrer de Francisco Gumà.

Queda aprovat el dictamen, amb el vot de En Planas Robert i Padrol en contra.

(Acabarà)

Dietari de la vila

DIU MENCE

Festa de l' Immaculada Concepció, patrona de les Filles de Maria. Amb aquest motiu en el Temple parroquial han tingut lloc solemnes cultes a la Verge per l' ordre següent:

A les vuyt del matí, missa de Comunió amb plàtica pel Rvnt. Pare Narcís Salazar, rebent la sagrada Forma més de 200 fidels, i cantant el chor de Filles de Maria apropiats motets en llaor de la Puríssima, anant acompanyades a l' armònim pel mestre de capella senyor Torrents durant l' emocionant cerimònia.

A dos quarts d' onze, divins Oficis, interpretant la música de capella una escullidíssima missa que ha executat magistralment i ocupant la sagrada càtedra el mateix orador Rvnt. Pare Narcís Salazar.

A les cinc de la tarda, continuació de la Novena i reserva; corrent el sermó a càrreg del susdit orador sagrat i cant pel chor de l' Associació de Filles de Maria.

En els dits actes l' Iglèsia ha restat atapada de devots, que preferentment han escoltat l' autoritzada paraula del Dr. Salazar, el qual ha pronunciat tres hermoses peroracions, exhortant a tenir fè a la Puríssima i a l' Iglèsia Catòlica, dedicant bells paragrafs a nostra vila. De les tendres cançonetes ofrenades a la Verge pel chor de senyoretes dirigides pel mestre Torrents, cal remarcar-ne una, d' inspiradíssima, deguda a l' lletra a l' apreuada compatricia Rita Benaprès i la música al mestre D. Manel Torrents, a quins autors felicitem, al ensemps que a l' Associació de Filles de Maria, que cada dia obté nous llorers i suma noves congregantes a la comunitat.

† A les dotze d' aquest matí és portat a la darrera estada el cadavre de l' apreuat compatrici el paleta Salvador Virella Escofet, el qual ha deixat aquest món a l' edat de 58 anys.

A sa desconsolada esposa, filles i demés família enviem nostre pèsam.

DILLUNS

En la capella del Sagrament de nostra Iglèsia parroquial, a les vuyt del matí, s' han efectuat les nocces dels volguts joves compatricis i amics En Rosend Marcé Travé amb Na Tresa Poch Ferrer, quines han sigut beneïdes pel Vicari Mossèn Joan Perramón, i actuant de testimonis En Josep Roca González i En Pascual Ibáñez Corella.

Als nous desposats donem l' enhorabona, al ensemps que felicitem a ses famílies respectives.

† Després de llarga i penosa malaltia, aquesta matinada ha entregat la seva ànima al Criador la bondadosa i estimada compatricia D.^a Dolors Puig Mestres, a l' edat de 62 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

Fonda emoció ha causat al veïnat la dolorosa nova, puig la finada, per ses belles qualitats comptava amb les simpaties de tots quants l' havien tractada.

Treballadora incansable, dotà a la vila podríem dir-ne d' una Acadèmia de tall, d' on han sortit aprofitades deixebles, mestresses avuy en la confecció.

Entusiasta admiradora de la Societat «Prado Suburense», no hi havia festa esplendorosa en que no hi aportés sa valiosa cooperació i son refinat gust que arreu sobresurtia. La Junta Directiva de aquesta antitat volia dedicar-li una formosa corona de flors naturals, però per disposició de la finada no fou admesa.

L' acte de son enterrament, que ha sigut a les quatre de la tarda, ha estat una general manifestació de dol per la finada i sos familiars.

Rebin sos afigits germans, nebots i demés familiars el testimoni de nostra condolència per l' aflictiva pena per que passen.

** Com sembla que això de les sessions porta quelcom misteriós si no es compta amb majoria absoluta, i avuy se anava molt justet, ja qui assegura que al baixar del tren de tres quarts de vuyt un tinent d' Alcalde ha rebut recado del seu «quefe» per que no es presentés al Consistori, i així se haurà de celebrar de segona convocatòria per manca de quorum.

DIMECRES

En sufragi de l' ànima de l' estimat compatrici D. Joan Ferret Camps s' han celebrat a quarts d' onze del matí funerals, quins s' han vist concorreguts.

Reiterem a la seva esposa, fills i demés família nostre pèsam.

** Al finalitzar la sessió de l' Ajuntament, un consensut jaumista, molestat sens dupte per les paraules dites pel regidor Carbonell Company, li exige explicacions, quines foren satisfactoriament donades dient que no havia dit res... vet-ho-aquí.

En el tren de les 7'38 del vespre, arriba nostre distingit amic l' eximi artista i escriptor D. Santiago Rusiñol acompanyat del seu amic D. Antoni López, quins es dirigeixen al «Cau Ferrat»; més tard fan cap al «Prado Suburense», on els tertulians, consensuts admiradors del fill adoptiu de nostra vila, li tributen afectuos salut, transcurren les hores en animada conversació, cel lebrant el triomf obtingut en sa darrera obra «El Català de la Manxa».

DINJOS

En el Temple parroquial aquest matí s' ha efectuat un funeral per l' etern descans de l' ànima de l' apreuada compatricia Na Josepa Montané Capdet de Planas; a quín afligit espòs, pares i familiars de nou testimoniem nostre sentiment.

** Aquesta tarda retornen a Barcelona l' insigne artista i amic D. Santiago Rusiñol i l' editor D. Antoni López.

Segons noves, sembla que en son honor, la propera setmana tindrà lloc una gran festa.

DIVENDRES

A les nou del matí reb cristiana sepultura el cadavre del benvolgut convi D. Francisco Olivella Parellada, qui durant molts anys residia en nostra vila, essent el degà dels forners, havent deixat d' existir als 83 anys d' edat.

A ses desconsolades filles i demés família els acompanyem en la pena per que passen.

† Aquest matí han tingut lloc solemnes funerals en sufragi de la bondadosa conveïna D.^a Maria Molas i Guillemó, vídua de D. Bonaventura Benezet; haventse vist sumament concorreguts.

Amb tal ocasió, reiterem el nostre pèsam a la distingida família de la finada, que de tantes simpaties gosa.

Noves varies

Demà, diada de la fira d' hivern, com de costum, els firaires s' instal·laràn al Passeig Pi i Margall.

† Els funerals celebrats el passat dilluns en l' Iglèsia de Nostra Dona de Pompeia de Barcelona per l' etern descans de l' ànima de l' estimat compatrici i excel·lent amic En Antón Catasús Bués, es vegeren concorregudíssims, essent moltes les amistats que de nostra vila es dirigiren a la ciutat comtal per tributar aquest record a la memòria del finat.

BALUART DE SITGES trasmet a la seva esposa, fills i demés família l' expressió de la seva condolència.

* POLICALCIUM: Aumenta les defenses orgàniques en els estats infecciosos (resistència del cos humà en les infeccions bronquials, intestinals, etc.).

* Per aquesta nit als alts del cafè «Subur» hi ha anunciat un miting de la societat de sabaters «El Rebelde», per a propaganda societària.

* POLICALCIUM: Normalitza el funcionament del sistema nerviós (neurosis, epilèpsia, aclaparament, etc.).

† Aquest matí, en la Reial Basílica de Nostra Dona de la Mercè, de la ciutat comtal, se han celebrat un Ofici i misses en sufragi de les ànimes dels que en vida foren respectabilíssims senyors D. Francesc i D. Felip Bertrán i Musitu, que passaren a millor vida en aquesta vila el dia 26 del darrer mes d' Octubre.

Als seus afigits familiars, i molt especialment al seu germà D. Josep, distingit amic nostre i digne Diputat a Corts per aquest Districte, els reiterem amb tal ocasió el testimoni de la nostra més sincera condolència.

CHAMPAN LUMEN
EL MEJOR DE PRODUCCIÓN NACIONAL
GRANDES EXITOS
MARCA DE BODEGAS BILBAINAS
VINOS FINOS DE RIOJA
COÑAC "FARO"

BANCO DE VILLANUEVA
SUCURSAL DE SITGES
DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea:

De ptas.	1 a ptas.	1.000, ptas.	1
» » 1.001 » »	2.000, »	2	
» » 2.001 » »	3.000, »	3	
» » 3.001 » »	4.000, »	4	
» » 4.001 » »	5.000, »	5	
» » 5.001 » »	10.000, »	6	
» » 10.001 » »	20.000, »	7	

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada 10 000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

Disponible

Dr. M. Farrán

Cirujía-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
 y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
 Especialitat en camisas á mida



HERNIADOS
—(TRENCATS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros nsados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Teléfono

— G. —

280

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco

MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho: Aragón, 339, chaflán Bailén, BARCELONA

LA ESTRELLA
CONFITERIA COLMADO

CASA QUE DONA' L PÉS

Fiambres, i cada festa Brloix, Flams, Encasadas i Crema russa.
 Dolços i pastes seques tots els dies
 Es fan Biscuits glacés per encàrreg

Disponible

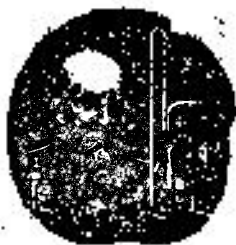
FUNERARIA
SALVADOR FORMENT

— Servei esmerat en tot lo
 referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

Disponible



Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA